

Sygn. akt V KK 448/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **H. K.**

skazanego z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 grudnia 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w Ś. na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 9 lipca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ś.

z dnia 13 stycznia 2020 r., sygn. akt VI K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2020 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w Ś. uznał H. K. za winnego przestępstw z art. 63 ust. 3 i art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora odnośnie do rozstrzygnięcia o karze, Sąd Okręgowy w Ś., wyrokiem z dnia 9 lipca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), zmienił zaskarżone orzeczenie w zakresie wymierzonej kary.

Z kasacją od prawomocnego wyroku wystąpił Prokurator Okręgowy w Ś.. Zarzucił mu rażące naruszenie przepisów postępowania, stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, a mianowicie art. 29 § 1 k.p.k. i art. 449 § 2 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy pomimo nienależytej obsady, gdyż Sąd odwoławczy orzekał w składzie jednego sędziego, podczas gdy postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie prowadzone było w formie śledztwa, wobec czego Sąd winien był rozpoznać sprawę w składzie trzech sędziów.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest w całości oczywiście zasadna i dlatego mogła być uwzględniona na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie bowiem wskazuje skarżący, że w rozpatrywanej sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza w postaci nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W myśl art. 29 § 1 k.p.k. na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie trzech sędziów, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Z kolei art. 449 § 2 k.p.k. przewiduje, że w sytuacji, gdy postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie dochodzenia, to składem podstawowym sądu odwoławczego jest wówczas skład jednego sędziego.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że postępowanie przygotowawcze było prowadzone w formie śledztwa, co wynikało z tego, że jej przedmiot stanowiło przestępstwo stypizowane w art. 63 ust. 3 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. Górne ustawowe zagrożenie za ten występ determinowało więc wszczęcie śledztwa (art. 309 pkt 4 w zw. z art. 325b § 1 k.p.k.). Oskarżonemu w toku postępowania przygotowawczego przedstawiono zarzut popełnienia m.in. właśnie czynu z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. Omawiana przesłanka prowadzenia śledztwa nie ustała aż do jego zakończenia.

Tymczasem Sąd Okręgowy rozpoznał i wydał zaskarżone kasacją orzeczenie w składzie jednego sędziego. W konsekwencji, uchybienie Sądu Okręgowego, polegające na rozpoznaniu apelacji prokuratora w składzie jednoosobowym zamiast w składzie trzech sędziów skutkowało zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd odwoławczy orzekając we właściwym składzie powinien mieć także na uwadze treść art. 538 § 3 k.p.k. Przepis ten, w zaistniałym układzie procesowym, może bowiem znaleźć odpowiednie zastosowanie. Uwzględnić należy, że choć wyrok sądu pierwszej instancji został zaskarżony w części dotyczącej kary grzywny, to zgodnie z art. 447 § 2 k.p.k. zakresem zaskarżenia objęte zostały wszystkie rozstrzygnięcia co do kary, a więc także kara łączna pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania. Zatem wyrok sądu pierwszej instancji w zakresie rozstrzygnięć o karze uprawomocnił się z dniem wydania wyroku przez sąd odwoławczy, tj. 9 lipca 2020 r. Od tej daty biegł zatem oskarżonemu okres próby. Z chwilą uchylenia wyroku sądu odwoławczego przez Sąd Najwyższy, rozstrzygnięcia o karze tracą swoją prawomocność (art. 538 § 1 k.p.k.). Uzyskają ją ponownie w wypadku wydania określonego rozstrzygnięcia przez sąd odwoławczy przy ponownym rozpoznaniu sprawy, tj. apelacji prokuratora. W konsekwencji należy przyjąć, że choć sąd odwoławczy nie będzie orzekał o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, jeżeli tylko skoryguje uchybienia co do orzeczenia o karze grzywny, to jednak dopiero z chwilą wydania przez ten sąd wyroku, ponownie i to od nowa, biegnie okres próby. Zatem wydaje się, że konieczne jest w takim układzie procesowym wydanie przez sąd odwoławczy dodatkowego rozstrzygnięcia w oparciu o art. 538 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, orzeczono jak w wyroku.

